

Traduccions al català dels poemes de les cançons en alemany i textos originals de la resta:

Ihre Stimme / La seva veu
Poema d'August von Platen

Deixa'm llegir al teu interior,
no m'amaguis
l'ésser meravellós
que parla des de la teva veu!

Tantes paraules sense solta
ens arriben a les orelles,
i encara no han acabat de sonar
ja les hem oblidat!

En canvi, si m'arriba un so teu,
ni que sigui de lluny,
l'escolto amb tant de gust,
em costa tant oblidar-lo.

Tremolo llavors, m'esvaiexo
d'un tan ràpid resplendor:
el meu cor i la teva veu
s'entenen massa bé!

Mondnacht / Nit de lluna
Poema de Joseph von Eichendorff

Era com si el cel, en silenci,
hagués besat la terra,
i ara ella, en la brillantor de les flors,
hagués de somiar amb ell.

L'aire corria pels camps,
les espigues onejaven suaument,
mormolaven fluixet els boscos,
tan estrellada era la nit.

I la meva ànima estenia
les ales àmpliament,
volava per terres silencioses,
com si fos cap a casa que volés.

Meine Rose / La meva rosa

Poema de Nikolaus Lenau

A la preciosa joia de primavera,
a la rosa, la meva delícia,
pàl·lida i marcida
pel raig abrusador del sol,
li aboco un bol d'aigua
del pou profund i fosc.

A tu, rosa del meu cor,
marcida i pàl·lida
pel raig silenciós del dolor,

voldria abocar-te als peus,
com aboco aigua a aquesta flor,
la meva ànima!

Encara que llavors
no et pogués veure
ressuscitar feliçment.

Requiem

Text catòlic anònim

Repòs de l'esforç de tants dolors
i de la cremor dels amors ardents;
Aquell que tenia desig
de la benhaurada comunitat
ha entrat a la llar sagrada.

Als justos els brillen clares
estrelles dins la tomba.
Ell mateix apareixerà
com un estel nocturn,
quan contempli el seu Senyor
en la glòria celestial.

Intercediu per ell, ànimes santes,
Esperit Sant, que no li falti consol.
Ho sents? Ressonen cants de joia,
tons solemnes,

amb ells canta la bella
arpa dels àngels:

Repòs de l'esforç de tants dolors
i de la cremor dels amors ardents;
Aquell que tenia desig
de la benhaurada comunitat
ha entrat a la llar sagrada.

El combat del Somni

Poemes de Josep Janés

I

Damunt de tu només les flors.
Eren com una ofrena blanca:
la llum que daven al teu cos
mai més seria de la branca.

Tota una vida de perfum
amb el seu bes t'era donada.
Tu resplendies de la llum
per l'esguard clos atresorada.

Si hagués pogut ésser sospir
de flor! Donar-me com un llir

a tu, perquè la meva vida
s'anés marcint sobre el teu pit.

I no saber mai més la nit
que al teu costat fóra esvaïda.

II

Aquesta nit un mateix vent
i una mateixa vela encesa
devien dur el teu pensament
i el meu per mars on la tendresa

es torna música i cristall.
El bes se'ns feia transparència,
si tu eres l'aigua, jo el mirall,
com si abracéssim una absència.

El nostre cel fóra, potser,
un somni etern aixís de besos
fets melodia i un no ser
de cossos junts i d'ulls encesos
amb flames blanques i un sospir
d'acariciar sedes de llir.

III

Jo et pressentia com la mar
i com el vent, immensa, lliure,
alta damunt de tot atzar
i tot destí.

I en el meu viure

com el respir.

I ara que et tinc
veig com el somni et limitava.

Tu no ets un nom ni un gest.

No vinc
a tu com a la imatge blava
d'un somni humà.

Tu no ets la mar
que és presonera dins de platges,
tu no ets el vent pres en l'espai.
Tu no tens límits; no hi ha, encara,
mots per a dir-te, ni paisatges
per ser el teu món, ni hi seran mai.

IV

Fes-me la vida transparent
Com els teus ulls,
torna ben pura
la mà meua, i al pensament
duu-m'hi la pau. Altra ventura
no vull,

sinó la de seguir
l'estela blanca que naixia
dels teus camins.

Voldria
ser com un riu oblidat

que es lliura al mar, les aigües pures
de tota imatge, amb un anhel
de blau. I ser llavors, feliç
de viure lluny d'amors obscures,
amb l'esperança del teu cel.

V

Ara no sé si et veig, encara.
Els ulls et miren, i voldria
que això fos veure't. Si sabia
que et veig i et sé, com fóra avar
de poder dir que cap mirall
del món, ni l'aigua més serena
no et saben dir; que sols alena
un pit que estimi el que el cristall
no veu ni diu! Si fos així!
Que tu només fossis en mi!

Lluny dels meus ulls, tan limitada,
tan reduïda a gest, a esguard,
a imatge, a veu, que jo fos part
de tu, vivent per ma mirada.

El tralalá y el punteado

Poema de Fernando Periquet

Es en balde, majó mío, que sigas hablando

porque hay cosas que contesto yo siempre cantando:

Tra la la...

Por más que preguntes tanto:

tra la la...

En mi no causas quebranto

ni yo he de salir de mi canto:

tra la la...

El majo discreto

Poema de Fernando Periquet

Dicen que mi majo es feo.

Es posible que sí que lo sea,

que amor es deseo que ciega y marea.

Ha tiempo que sé que quien ama no ve.

Mas si no es mi majo un hombre

que por lindo descuelle y asombre,

en cambio es discreto y guarda un secreto

que yo posé en él sabiendo que es fiel.

¿Cuál es el secreto

que el majo guardó?

¡Sería indiscreto contarlo yo!

No poco trabajo costara saber

secretos de un majo con una mujer.

Nació en Lavapiés.

¡Eh! ¡Eh!

¡Es un mojo, un mojo es!

En el mirall canviant

Poema d'Apel·les Mestres

En el mirall canviant

de la mar blava

tot s'hi reflecta igual,

tot s'hi emmiralla.

Que diferent mon cor,

oh ma estimada!

El blau hermós del cel,

la turbonada,

els focs del sol ponent,

la lluna pàl·lida.

Que diferent mon cor,

oh ma estimada!

Que curtes, vida meva, són les hores!

Poema d'Apel·les Mestres

Que curtes, vida meva, són les hores!

Com les hores d'avui, que curtes són!

Que curtes i que dolces sentint batre

sobre mon cor ton cor!

Que blau era el cel blau aquesta tarda!
Que resplendents i purs els raigs del sol!
Que perfumada ton alè ardorosa
penetrant mos pulmons.

No t'ha semblat avui, no imaginaves
que més enllà dels vidres del balcó
tot el món era amor, calma, harmonia,
i era tot nostre el món?

Oh, no! No ho has pensat,
què són tres hores passades junts tots dos
per sentir el cervell demanar ales
quan el cor se les vol?

Si el temps ens ha faltat per repetir-nos
el que ens hem dit tants cops,
com recordar que hi ha més món encara
més enllà del balcó?

Vocalise

Cant sense text

Widmung / Dedicatòria

Poema de Friedrich Rückert

Tu, la meva ànima, tu, el meu cor,
Tu, la meva felicitat, oh tu, el meu dolor,
tu, el món on visc,

el cel on floto,
oh tu, la meva tomba
on he tancat per sempre el meu dolor!

Tu ets el repòs, tu ets la pau,
m'has estat enviada pel cel.
Que tu m'estimis em fa valuós,
la teva mirada m'ha transfigurat davant meu,
estimant-me m'eleva per sobre de mi mateix,
el meu bon esperit, el meu millor jo!

Tu, la meva ànima, tu, el meu cor,
Tu, la meva felicitat, oh tu, el meu dolor,
tu, el món on visc,
el cel on floto,
el meu bon esperit, el meu millor jo!